

108566 - klacht over niet overplaatsen van leerling na incident ongegrond. De school mocht in redelijkheid andere maatregelen nemen om de verhoudingen te normaliseren.

ADVIES

inzake de klacht van:

de heer en mevrouw [klagers], wonende te [woonplaats], ouders van [de leerling],
gemachtigde: mevrouw mr. M. de Vries

tegen

de directeur van [de school] te [vestigingsplaats], verweerder
gemachtigde: mevrouw mr. C. van der Goot-Koenig

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift van 2 januari 2019, aangevuld op 13 januari 2019, hebben klagers op grond van de geldende klachtenregeling een klacht tegen verweerder ingediend met de volgende inhoud:

Een leerling heeft twee andere leerlingen, waaronder klagers' zoon, met een mes bedreigd. Omdat deze ervaring traumatisch was voor hun zoon hebben klagers de school verzocht de leerling die de bedreiging heeft gedaan in een andere klas te plaatsen. De directeur heeft dit zonder goede grond geweigerd. Hierover klagen klagers.

Voorts klagen klagers erover dat de school onwaarheden verspreidt over het incident en daarmee de zoon van klagers zwart maakt.

Vanuit het secretariaat van de Commissie is telefonisch met partijen overlegd over de gewenste wijze van klachtafhandeling: mediation of formele klachtbehandeling. Naar aanleiding van de uitkomst van deze gesprekken is de klacht ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie.

Verweerder heeft op 28 januari 2019 een verweerschrift ingediend.

Alle stukken zijn in afschrift aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 13 februari 2019 te Utrecht.

Klagers waren ter zitting aanwezig en werden bijgestaan door hun gemachtigde.

Verweerder is eveneens ter zitting verschenen, vergezeld van de leerkracht, en de voorzitter van College van Bestuur van Stichting [bestuur], het bevoegd gezag van [de school], als informanten. Verweerder werd bijgestaan door zijn gemachtigde.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Hetgeen in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant, zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

[de leerling] zat in het schooljaar 2017-2018 in groep 5 van [de school].

Op 12 juli 2018 heeft zich buiten schooltijd een incident voorgedaan, waarbij [de klasgenoot], [de leerling] en een andere klasgenoot tijdens een speelafpraak bij [de klasgenoot] thuis met een vleesmes zou hebben bedreigd. Van deze bedreiging zijn videobeelden (door camerabeveiliging).

Klagers hebben, samen met de ouders van de andere klasgenoot, de school op 13 juli 2018 geïnformeerd over het incident en verzocht om [de klasgenoot] te schorsen. De school heeft [de klasgenoot] niet geschorst. De school heeft wel de jeugdagent op de hoogte gesteld, het toezicht op de desbetreffende leerlingen verscherpt en de leerlingen zoveel mogelijk uit elkaar gehouden.

[de leerling] is op 18 juli 2018 niet op school verschenen. Op 19 juli 2018 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen klagers en de school waarin klagers de school hebben verzocht om [de klasgenoot] naar een andere klas over te plaatsen. School geeft aan bereid te zijn om [de leerling] in een andere klas te plaatsen, omdat klagers niet kunnen verzoeken om overplaatsing van een andere leerling.

Op 20 juli 2018, de laatste schooldag voor de zomervakantie, hebben klagers de school een e-mailbericht gestuurd waarin zij aangeven de klassenindeling voor het komende schooljaar - die voorsnog ongewijzigd is gebleven - te accepteren.

Op 24 juli 2018 hebben klagers een klacht ingediend bij het bevoegd gezag van de school. Het bevoegd gezag heeft klagers bij e-mailbericht van 26 juli 2018 bericht na de vakantie contact te zullen opnemen met de directeur van de school. Op 29 augustus 2018 bericht het bevoegd gezag klagers voorsnog geen noodzaak te zien tot overplaatsing van [de klasgenoot]. Er wordt een nader onderzoek voorgesteld door een orthopedagoog. [de leerling] is bij de start van het schooljaar 2018-2019 niet op school verschenen. Op 6 september 2018 vragen klagers de school om [de leerling] en zijn zusje uit te schrijven. Sindsdien bezoekt [de leerling] een andere school.

3. VISIE PARTIJEN

Klagers

Klagers hebben sterk de indruk dat de school de ernst van het incident onderschat. Zo heeft verweerder verzuimd om de door hem benaderde externe adviseurs te vragen of het wenselijk is dat de drie jongens bij elkaar in de klas blijven zitten. Klagers vinden het niet wenselijk om de twee slachtoffers uit de klas te halen, weg van hun vrienden. De slachtoffers zouden dan worden gestraft en de dader niet.

De door klagers op advies van de huisarts ingeschakelde psycholoog, heeft de diagnose PTSS bij [de leerling] gesteld als gevolg van onverwerkte woede die in het nazorgtraject is opgelopen en vindt dat het een contra-indicatie is om een slachtoffer met een trauma bij de dader in de klas te zetten. De benodigde behandeling wordt teniet gedaan als [de leerling] met de dader in de klas zou blijven zitten. [de leerling] heeft EMDR-therapie gekregen. Dat leek enigszins te helpen maar nu gaat het weer slechter met [de leerling] nadat hij - kort voor de kerstvakantie - van een oud klasgenoot heeft gehoord dat de leerkracht van de klas hem tijdens de les als dader en boosdoener heeft afgeschilderd. Vanuit school wordt hiermee pedagogisch gezien het signaal gegeven dat het akkoord is om onwaarheden te vertellen. Bovendien denken nu alle leerlingen dat het incident de schuld van [de leerling] is en weten ze niet wat er echt is gebeurd. Klager heeft de camerabeelden ook gezien en hij zag dat [de leerling] in grote paniek was. [de leerling] ervaart het nog steeds als erg onrechtvaardig dat hij uit de klas moest omwille van het welbevinden van de dader en voelt zich niet erkend als slachtoffer. Klagers hebben [de leerling] juist van school gehaald om rust voor hem te creëren. Gelet op het advies van de psycholoog kon [de leerling] echt niet bij [de klasgenoot] in de klas zitten ook al zou het onderzoek van de orthopedagoog maximaal 3 weken duren. De school had [de klasgenoot] ook voor de duur van het onderzoek in een andere klas kunnen plaatsen. In dat geval hadden klagers nog een keuze gehad om [de leerling] op school te laten.

Verweerder

Uiteraard dient een school een veilige leeromgeving te bieden, dat heeft de school ook gedaan. De school dient zich bij dergelijke incidenten neutraal op te stellen. In plaats van een van de leerlingen in een andere groep te plaatsen, is getracht het probleem bij de kern aan te pakken. De school heeft maatregelen genomen om de veiligheid van de betreffende leerlingen te garanderen door extra toezicht in te zetten, er hebben diverse gesprekken met de ouders plaatsgevonden en er is veelvuldig contact geweest met de jeugdagent, het samenwerkingsverband, een onderwijsconsulent, schoolmaatschappelijk werk en een mediator. Verweerder gelooft niet dat de oplossing lag in het uit elkaar halen van de leerlingen. De kinderen gaan elkaar hoe dan ook tegenkomen, bijvoorbeeld in de pauzes. Daarbij speelde een rol dat er geen sprake is geweest van een levensbedreigende of gevaarlijke situatie. Dat heeft de jeugdagent geconstateerd na het bekijken van de beelden. Dat [de leerling] een trauma heeft opgelopen naar aanleiding van dit incident, kan niet zonder meer worden aangenomen; klagers hebben ook niet aannemelijk gemaakt dat er een causaal verband is tussen het incident en de psychische gesteldheid van [de leerling].

Op 20 juli 2018 hebben klagers nog een mail aan school gestuurd dat de voorgestelde klassenindeling (met [de leerling] en [de klasgenoot] in dezelfde klas) akkoord was, terwijl zij vier dagen later een klacht hebben ingediend bij het bevoegd gezag. Hierop heeft het bevoegd gezag voorgesteld een onderzoek te laten verrichten door een orthopedagoog met de vraag hoe de betrokken kinderen zo goed mogelijk kunnen worden begeleid bij de verwerking van het gebeurde, bij het tot stand brengen van normale verhoudingen en de regulering van gedrag. Daarbij is rekening gehouden met de bij verweerder bekende rapportage van de psycholoog van [de leerling]. Verweerder heeft klagers daarbij aangegeven, dat als de orthopedagoog vindt dat [de klasgenoot] moet worden overgeplaatst, hij dat advies zou

volgen. Aan deze begeleiding door de orthopedagoog kon geen vervolg meer worden gegeven omdat [de leerling] inmiddels was uitgeschreven. Het klopt dat er vlak voor de kerstvakantie in de klas is gesproken over het incident. Dat was naar aanleiding van een concrete vraag van een leerling. Er zijn geen onwaarheden over het incident verteld. Wel is het incident in zijn algemeenheid in de klas besproken, waarbij is gezegd dat er sprake geweest kan zijn van actie/reactie en dat er altijd meerdere kanten aan een verhaal zitten. Dergelijke gesprekken over de groepsdynamiek worden vaker gevoerd omdat het past binnen het de principes van de Vreedzame School. Verweerder betreurt het dat klagers geen vertrouwen meer hebben in de school en zich genoodzaakt voelen om hun kinderen van school te halen.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Het waarborgen van een veilig schoolklimaat vormt een wezenlijk onderdeel van het onderwijs waarbij iedere school een vergaande inspanningsplicht heeft. Dit betekent dat van de school gericht optreden mag worden verwacht, indien de nasleep van een incident tussen leerlingen gevolgen heeft voor de orde en veiligheid binnen de school. Dat geldt ook als dit incident zich buiten het terrein van de school en buiten de lestijd van de betrokken leerlingen heeft afgespeeld.

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting is de Commissie gebleken dat de school voortvarend heeft gehandeld nadat haar ter ore was gekomen dat zich op 12 juli 2018 een incident had voorgedaan buiten schooltijd en in de privésfeer, bij een leerling thuis, waar drie leerlingen uit dezelfde klas bij betrokken waren. Er is direct extra toezicht ingezet om de desbetreffende leerlingen te observeren en waar nodig uit elkaar te halen. Ook zijn er gesprekken gevoerd met de ouders van deze leerlingen en heeft de school contact opgenomen met extern deskundigen, zoals de jeugdagent en schoolmaatschappelijk werk. Hiermee is de school adequaat opgetreden om de veiligheid op school te blijven waarborgen. Daarbij speelt mee dat de school van de jeugdagent, die de camerabeelden van het incident had bekeken, had vernomen dat er geen sprake zou zijn geweest van een gevaarlijke situatie dan wel een ernstig geweldsincident.

Klagers hebben verzocht om overplaatsing van een andere leerling, welk verzoek is voortgekomen vanuit de zorg voor hun zoon. De door klagers ingeschakelde kinderpsycholoog had hen aangegeven dat een slachtoffer met een trauma beter niet bij de dader in de klas kon blijven zitten. In die zin is het begrijpelijk dat klagers een dergelijk verzoek aan de school hebben gedaan.

Het behoort echter tot de discretionaire bevoegdheid van de school om een leerling over te plaatsen als daartoe de noodzaak bestaat. Omdat een overplaatsing een voor alle belanghebbenden ingrijpende beslissing is, zal een school daartoe niet lichtvaardig mogen overgaan. Het is daarom te billijken dat de school in eerste instantie heeft ingezet op andere maatregelen. Het verdient, naar het oordeel van de Commissie, immers de voorkeur om te trachten om de verhoudingen te normaliseren en de leerlingen te begeleiden in het

verwerkingsproces. Gebleken is dat de school heeft ingezet op extra toezicht op de desbetreffende leerlingen, gesprekken heeft gevoerd met alle betrokkenen en extern advies heeft ingewonnen om te laten toetsen of zij op de juiste wijze handelde. Vervolgens heeft de school besloten tot het doen van een nader onderzoek door een orthopedagoog met de vraag hoe zij de betrokken leerlingen zo goed mogelijk kon begeleiden bij de verwerking van het gebeurde, het tot stand brengen van normale verhoudingen en de regulering van gedrag als uiting van woede en onmacht.

Omdat dit alles zich afspeelde in de laatste week voor de zomervakantie, zou dit onderzoek pas na de zomervakantie plaatsvinden. Gebleken is dat verweerder de hem inmiddels toegezonden rapportage van de door klagers ingeschakelde kinderpsycholoog ook in het onderzoek wilde betrekken. Gelet op de hiervoor geschetste, door de school ingezette acties, heeft de school op goede gronden kunnen besluiten dat er, in afwachting van het onderzoek door de orthopedagoog, geen noodzaak was om tot overplaatsing van de andere leerling over te gaan. Daarbij komt nog dat klagers de school de laatste dag voor de zomervakantie hebben bericht dat zij de klassenindeling voor het volgende schooljaar, met [de leerling] en [de klasgenoot] in dezelfde klas, voorsnog ongewijzigd wilden laten.

Vaststaat dat [de leerling] na de zomervakantie niet meer op school is verschenen en dat hij per 6 september 2018 op een andere school is ingeschreven. Hiermee is verweerder de kans ontnomen om dit onderzoek daadwerkelijk op te starten.

De klacht dat verweerder zonder goede grond heeft geweigerd om een klasgenoot van hun zoon naar een andere klas over te plaatsen, acht de Commissie gelet op het bovenstaande dan ook ongegrond.

Ten aanzien van het klachtonderdeel, dat de school onwaarheden heeft verspreid over het incident overweegt de Commissie als volgt. De leerkracht van de voormalige klas van [de leerling] heeft erkend dat er, naar aanleiding van een concrete vraag hierover, in zijn algemeenheid door haar is gesproken over het incident, waarbij zij heeft aangegeven dat er altijd meer kanten aan een verhaal zitten. Dat is op zichzelf genomen niet verwijtbaar. Echter, geenszins is gebleken dat de leerkracht de bedoeling had om kwaad te spreken over [de leerling] noch over de andere betrokken leerlingen. Dit klachtonderdeel is daarmee eveneens ongegrond.

Dit alles neemt niet weg dat de Commissie begrijpt dat de door het incident ontstane situatie heftig en erg verdrietig is voor [de leerling] en klagers. Dat is de school echter niet aan te rekenen.

5. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

Aldus gedaan te Utrecht op 28 februari 2019 door mr. W.C. Oosterbroek, voorzitter,

Onderwijsgeschillen

**Landelijke
Klachtencommissie
Onderwijs**

drs. C.A. Hoos en drs. L.F.P. Niessen, leden, in aanwezigheid van mr. R.M. de Bekker, secretaris.

mr. W.C. Oosterbroek
voorzitter

mr. R.M. de Bekker
secretaris